

[Ministeren for offentlige arbejder.]

undskyld jeg siger det, tror jeg alligevel ikke statsbanernes ledelse er, at den vil gøre, hvad den kan, for at få underskuddet endnu højere op, bare for at få skatteyderne til at dække det. Det tror jeg ikke på. De rabatter, statsbanerne opererer med, kommer efter de oplysninger, der foreligger for mig — og det er ikke rygter —, meget sjældent op på 25 pct.; det er som regel en langt lavere sats. Indtil jeg får det dokumenteret, må jeg holde på, at disse rygter skal vi foreløbig lade svirre rundt; de er uden nogen som helst bund i virkeligheden.

Så taler man om, at rejsebureauet også kommer til at figurere på udgiftssiden. Statsbanerne var i den situation, at enten skulle man foretage en stor udvidelse i „Penalhuset“, kaldes det vist, hotel „Astoria“ eller også skulle man et andet sted hen. Man valgte at arrangere sig med et af de store modehuse, som man gør i andre lande. Det har indtil dato allerede været en god forretning for statsbanerne. Så kan man sige: det må være private, der laver rejsebureau. Ja, det er der mange, der har gjort, og med stort udbytte for dem selv i de sidste år, men ligefrem forbyde statsbanerne at lave rejsebureau ville alligevel, synes jeg, være at gå for vidt.

Det ærede medlem talte også om taksterne. Jeg skal ikke sige andet herom, end at her kom der virkelig flugt i det ærede medlems fremstilling af, hvordan det skulle reguleres op og ned, og hvordan der til syvende og sidst kom balance i tingene, hvis det ærede medlem fik lov til at rumstere med det.

Med hensyn til de udenlandske vogne skal jeg sige, at der er en international aftale om, hvorledes vognomløbet i Europa foregår. Afregningen foregår på international basis, og Danske Statsbaner har ikke, efter hvad der foreligger for mig, større udgifter til udenlandske vogne her i landet, end vi har indtægter af danske vogne, som løber rundt i andre lande.

Jeg må altså anbefale at stemme imod det af det ærede medlem stillede ændringsforslag og at stemme for de af mig stillede og af udvalgsflertallet tiltrådte ændringsforslag.

J. M. Pedersen: Jeg vil dog lige takke den højtærede trafikminister for den stilling, han stillede mig i udsigt.

Den højtærede trafikminister hævder, at

statsbanerne ikke kører med takster, som giver underskud, det skulle man være lidt blåøjet for at tro. Dertil må jeg svare: ja, men det er da bevist, at de giver underskud. Hvordan er underskuddet ellers fremkommet? Der er bevisligt et underskud på 86 mill. kr.; det står i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag. At statsbanerne kører med for lave takster, kan ikke bortforklares, og det er da ikke at drive statsbanerne på forretningsmæssig basis.

Den 27. februar 1951 blev der holdt et møde i Studenterforeningen, hvor skibsreder Schiønnemann gav følgende oplysning, som ikke kan tilbagevises; jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat:

„Et mindre skib „Sylvia“ havde i mange år sejlet mellem Svendborg og Sønderborg med mel fra Svendborg Dampmølle. DSB henvendte sig efter de sydfynske baners overtagelse til dampmøllen og tilbød at overtage også disse transporter til en stærkt reduceret fragt, og trods det at „Sylvia“ i krigens svære og vanskelige år støt og trofast havde besørget trafikken til dampmøllens store tilfredshed, blev man alligevel nødt til at tage DSBs tilbud, der til slut lød på 40 pct. rabat. Jeg ved ikke, hvorledes man fra banernes side kan bringe sådanne dispositioner i harmoni med statsbaneloven, som siger, at banerne skal drives på forretningsmæssig basis.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede trafikminister: Er det rigtigt, at der er givet 40 pct. rabat her?

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Må jeg sige til det ærede medlem, som meget fikst prøvede på at fordreje mine udtalelser derhen, at statsbanerne ikke kørte med underskud: nej, det kunne ikke falde mig ind at sige noget sådant, når man netop begrunder lovforslaget med, at underskuddet er for stort. Jeg sagde udtrykkeligt, at man må ikke tro, at statsbanerne sigter imod at gøre underskuddet større ved at give fragtrabat for at bevare en forsendelse, som statsbanerne har underskud på; jeg tilføjede, at så tosset troede jeg ikke statsbanernes ledelse var.

Den skrivelse fra 1951, som det ærede medlem nævnte, kan jeg naturligvis ikke beskæftige mig med her. Jeg var ikke på det tidspunkt indehaver af dette høje embede.